

[Dorte Bennedsen.]

vilkår fremtidig fastsættes af finansministeren, og det åbner mulighed for at få samordnet de kollektive overenskomster for hele området.

Da overenskomstfornyelser er umiddelbart forestående for alle kirkegårde, og da organisationerne meget forståeligt er tøvende over for at påbegynde forhandlinger, så længe den nuværende uklarhed består, er det meget vigtigt, at dette lovforslag vedtages hurtigt. Jeg kan på mit partis vegne tilsige det både velvillig og hurtig behandling.

Ernst Schmidt (FP):

På fremskridtspartiets vegne vil jeg gerne komme med nogle enkelte bemærkninger. Lovforslaget ser ret uskyldigt ud, og det er det jo også, hvis man betragter det som en ren ajourføring af forskellige måder at udbetale løn på.

Vi ser i fremskridtspartiet sådan på det, at når man endelig skal til at lave lov om folkekirkens lønningsvæsen, ville vi gerne have det præciseret, at man lavede tjenestemandsbegrebet om. Vi er imod tjenestemandsudvidelser, ikke mindst i den situation, vi står i nu rent økonomisk. Vi foretrækker den decentrale beslutningsproces, hvor menighedsrådene har større indflydelse med hensyn til ansættelsesforhold. Her kan jeg nævne muligheden af deltidsansættelse m. v. Der er jo mange små kirker, hvor man på forskellig måde kan billiggøre ansættelserne uden at forringe selve betjeningen.

Fremskridtspartiet vil derfor stille ændringsforslag, og som det fremgår af de bemærkninger, jeg nu er kommet med, kan vi ikke anbefale lovforslaget. Vi mener, at det vil medføre en yderligere centralisering og statsstyring af vores folkekirke, og det er vi i fremskridtspartiet ikke spor interesseret i

Henrik Toft (V):

I kirkeministerens fremsættelse siges det, at der er tvivl om, hvilke personer der hører ind under denne lov, og om det var kirkeministeren eller finansministeren, der skulle bestemme, hvor meget de skulle have i løn. Hvad det første angår, vil de fleste menighedsråd, som tager deres økonomiske forpligtelser alvorligt, nok sjældent være i tvivl.

Forslaget om lønfastsættelsen i § 32, stk. 2, finder jeg er helt i orden. Jeg skal på venstres vegne give tilsagn om en omhyggelig behandling i udvalget. Vi vil udbede os en nøjere rede-

gørelse for, hvorfor Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening har udtalt sig tøvende over for lovforslaget og dets rækkevidde.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Burgdorf, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre, at vi i det konservative folkeparti ser med stor skepsis på det foreliggende lovforslag. Det giver efter vor opfattelse større muligheder for at føre fagforeningspolitik inden for kirken, og vi skulle nødig risikere, at graverne strejker. Men måske kan begravelser komme ind under begrebet livsvigtige funktioner.

Vi lægger også vægt på, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening har udtalt sig tøvende, men vi regner med at få tvivlsspørgsmålene belyst i udvalget, og vi vil gå ind i et fornuftigt udvalgsarbejde.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dette forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen tilsigter en tydeliggørelse af kompetenceforholdet vedrørende fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår, hvad angår kirkebetjening i den danske folkekirke. Den hidtidige ordning har medført, at overenskomsterne er blevet uensartede. Ved den nu foreslåede affattelse af § 32 henlægges kompetencen til fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår udtrykkeligt til finansministeren, således at menighedsrådene fratages den dermed forbundne administrative byrde og den på området ønskede samordning kan finde sted.

Da udkastet til denne ændring af § 32 har været forelagt de implicerede organisationer, medvirker centrum-demokraterne gerne til en hurtig gennemførelse af dette lovforslag.

Ole Olsen (SF):

Jeg må erkende, at ved første gennemlæsning af dette lovforslag var jeg lidt tøvende. Jeg efterfølger hr. Poul Dam på det her område, og han er ekspert i kirkens forhold, så det er jo en vanskelig arv at løfte. Jeg var lidt tøvende over for indholdet af det, det kunne være svært at analysere det igennem.

Men når jeg så ser, at arbejdsgiverne i sagen er tøvende og SID gerne vil have det, så svinde min tvivl meget stærkt; så kan jeg ikke være i tvivl om, at det i hvert fald ikke er til skade for de arbejdere, det drejer sig om.